

Streda 6. decembra 2017

Piesne: ES č. 482, 445

Text: 1Tes 5, 1 – 8

„1Bratia, nepotrebuje, aby som vám písal o časoch a obdobiach, 2lebo sami dobre viete, že deň Pánov príde tak ako zlodej v noci. 3Keď si budú povrávať: Je pokoj a bezpečnosť, vtedy ich znenazdania prikvačí záhuba ako pôrodné bolesti tehotnú ženu, a neutečú. 4Ale vy, bratia, nie ste v tme, aby vás ten deň prekvapil ako zlodej. 5Veď vy všetci ste synovia svetla a synovia dňa. Nepatríme noci ani tme. 6Nespíme teda ako ostatní, ale bdíme a budme triezvi. 7Lebo tí, čo spia, v noci spia, a opilci sa v noci opijajú. 8Ale my (ako synovia) dňa budme triezvi, oblečme si pancier viery a lásky a prilbu nádeje na spasenie.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Žijeme v adventnom čase a pripravujeme sa na pripomienku pamiatky narodenia Pána Ježiša Krista, ktorý prišiel na svet ako betlehemské dieťa. Do tejto prípravy nám však od apoštola Pavla znie i slovo o druhom Pánovom príchode. Pavel žije v očakávaní skorého návratu Ježiša Krista. Pánov druhý príchod bude znamenať pre človeka to, že sa postaví pred Ježiša Krista, Sudcu každého človeka. Pavel hovorí, že deň Pánov príde ako zlodej v noci. To znamená – nečakane. Pýtame sa, ako sa naň máme pripraviť. Treba jedno jediné: žiť vo viere, žiť podľa Božích prikázaní, najmä podľa prikázania lásky k Bohu i blížnym. Nik z nás nevie, ako dlho bude na tomto svete, preto treba mať stále pred očami svoj koniec. Apoštol Pavel vychádza z reality života tej doby. Videl dve skupiny ľudí. Tých, ktorí žili v blahobyte, hojnosti, „spokojnosti“, v hýrení, mysliac si, že je pokoj a oni sú v bezpečí. Ale boli aj takí, ktorí žili v solidarite s inými podľa Božieho prikázania lásky. Kam patríme my? Žijeme v mieri, máme aké-také sociálne istoty. Pomáhame si navzájom, alebo sa za potrebami iných neobzrieme? A pritom naše ľudské šťastie je také krehké! Všetko sa v okamihu môže zmeniť. Nik nevie, kedy príde pre neho posledný deň. Preto Pavel chce, aby človek žil dôstojne, dobre, v súlade s Božou vôľou, aby nebol synom tmy, ale svetla. Inak sa žilo v antike, kde sa práve večer začínal život v opilstve, prejedaní sa a zhýralosti. Ale bol to prázdny život. Pavel povzbudzuje svojich poslucháčov, aby sa nedali pomýliť takýmto životom. Sú predsa občanmi večnosti. My sme predsa synovia svetla a synovia dňa. Nežijeme oddelení od tohto sveta, ale v ňom. Veľa rôznych vecí potrebujeme pre pozemský život, ale naša perspektíva je v nebesiach. Preto máme bdieť, mať sa na pozore. To je aktuálne aj pre nás. K tomu nám má pomôcť Božia výzbroj. Je to poukaz na Izaiáša 59, 17: „Hospodín si obliekol spravodlivosť ako pancier a prilbu spásy na hlavu.“ V súvisi s tým Pavel poukazuje na tri veci: vieru, nádej i lásku. Kto miluje, toho nemožno zničiť, a kto má vieru a nádej, neupadá do zúfalstva, ale obstoja a zvíťazí. Základom tohto víťazstva je Ježiš Kristus. Len v ňom dosiahneme spásu a večný život. Amen.

Modlitba:

Spasiteľu náš, Darca večného života, ktorý si prišiel na svet, aby si priniesol spásu všetkým v Teba veriacim, ďakujeme Ti a pokorne prosíme, pomáhaj nám svojím Svätým Duchom, aby sme sa zodpovedne pripravovali na stretnutie s Tebou, a raz prijali večný život z Tvojej milosti a lásky. Amen.

Mgr. Jaroslava Začková, námestná farárka v CZ ECAV Pribeta